

Ariel Modrzyk

Instytut Socjologii

Praca doktorska pt: Społeczeństwo marnotrawców? Status i funkcje normy niemarnowania żywności

Dysertacja składa się z trzech części. Pierwsza z nich koncentruje się na definicjach marnotrawstwa jako takiego. Stanowi to ważny punkt odniesienia dla dalszych rozdziałów, ponieważ duża część refleksji na temat marnotrawstwa żywności jest zakorzeniona w ogólniejszych sposobach postrzegania otaczającej rzeczywistości. Zwieńczeniem części pierwszej jest formalna definicja marnotrawstwa. Druga część dotyczy marnotrawstwa żywności. Jej głównym celem jest zaprezentowanie głównych ilościowych i jakościowych badań na temat tego zjawiska. Jej podsumowaniem jest rekonstrukcja dominującego interpretacyjnego dyskursu na temat marnotrawstwa żywności. Pozwala to na postawienie kilku znaków zapytania pod warsztatem metodologicznym najczęściej cytowanych badań na ten temat oraz pokazanie najczęstszych sposobów oceniania praktyk, które są uznawane jako marnotrawstwo żywności. Najobszerniejsza trzecia część zawiera prezentację badań autora. Społeczna konstrukcja normy niemarnowania żywności jest uchwycona w trzech różnych kontekstach: wnętrza domu i jego najbliższego otoczenia, systemu dystrybucji nadwyżki żywności do ludzi potrzebujących oraz sceny i kulisów prywatnych organizacji takich jak supermarkety, stołówki, restauracje. Empiryczny opis tak zróżnicowanych przypadków funkcjonowania normy niemarnowania żywności pozwala stwierdzić, że marnotrawstwo nie jest czymś irracjonalnym, co może być łatwo zlikwidowane, ale czymś, co jest głęboko zakorzenione w gospodarczej i społecznej rzeczywistości. Dzięki temu pojawia się możliwość powiedzenia czegoś więcej na temat normy niemarnowania żywności jako przypadku pewnego typu reguły, która jest ważna z punktu widzenia integracji współczesnego społeczeństwa polskiego. Normy niemarnowania żywności są powszechnie uznawane, ale jednocześnie nie są najważniejsze.